

ໃນຍາມຈາກກັນ

ໂດຍ ປະທານ ທອນມັສ ແອັສ ມອນສັນ

ອ້າຍເອ້ອຍນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສູກ ເມື່ອເຮົາມາເຖິງທ້າຍ
ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ນີ້. ພວກເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລາຍແທ້ໆ. ຂ້າພະເຈົ້າ
ຂໍສະແດງຄວາມກະຕື່ນຢູ່ຕໍ່ສະມາຊິກຂອງສາສນາຈັກໃນທຸກທົ່ວໜ້າ ຜູ້ມາຮ່ວມປະຊຸມ, ຮ່ວມທັງຜູ້ທີ່ໄດ້ກ່າວຄຳ
ອະທິຖານ. ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງຈຳຂ່າວສານທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍິນຜ່ານມານັ້ນ. ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຮັບວາລະສານ *Ensign*
ແລະ *Liahona* ທີ່ຈະມີຂ່າວສານບັນຈຸຢູ່ໃນນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງອ່ານ ແລະ ສຶກສາມັນ.

ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ເພງໃນທຸກພາກກໍມ່ວນອອນຊອນຫລາຍ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງຄວາມກະຕື່ນຢູ່ຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຕັມໃຈ
ແບ່ງປັນພອນສະຫວັນຂອງເຂົາເຈົ້ານຳພວກເຮົາ, ຊຶ່ງມັນໄດ້ສຳພັດ ແລະ ດົນໃຈ ພວກເຮົາຫລາຍທີ່ສຸດ.

ພວກເຮົາກໍໄດ້ສະໜັບສະໜູນບັນດາອ້າຍນ້ອງຜູ້ຖືກເອີ້ນໃນກອງປະຊຸມເທື່ອນີ້ ໂດຍການຍົກມື. ພວກເຮົາຢາກ
ໃຫ້ພວກເພິ່ນຮູ້ວ່າ ພວກເຮົາຕົນເພິ່ນທີ່ຈະໄດ້ເຮັດວຽກງານນຳພວກເພິ່ນໃນອຸດົມການຂອງພຣະອາຈານ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມກະຕື່ນຢູ່ຕໍ່ປົກສາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ປະທານເຮັນລີ ປີ ໄອລິງ ແລະ
ປະທານດີເດີ ແອັຟ ອຸກຄອບ ສຳລັບການອຸທິດຕົນຂອງພວກເພິ່ນ. ພວກເພິ່ນເປັນຄົນສະຫລາດຫລັກແຫລມ
ແທ້ໆ. ການຮັບໃຊ້ຂອງພວກເພິ່ນມີຄ່າເລີດ. ຂ້າພະເຈົ້າຮັກ ແລະ ສະໜັບສະໜູນບັນດາອ້າຍນ້ອງໃນ
ສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ. ພວກເພິ່ນຮັບໃຊ້ໄດ້ດີຫລາຍ ແລະ ອຸທິດຕົນແທ້ໆຕໍ່ວຽກງານ. ຂ້າພະເຈົ້າກໍ
ຂໍສະແດງຄວາມຮັກຕໍ່ກຸ່ມສາວິກເຈັດສິບນຳອີກ ແລະ ຝ່າຍປະທານອະທິຖານຄວບຄຸມ.

ເຮົາໄດ້ປະເຊີນກັບການທ້າທາຍຫລາຍຢ່າງຢູ່ໃນໂລກທຸກວັນນີ້, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂໍໃຫ້ທ່ານແນ່ໃຈໄດ້ວ່າ
ພຣະບິດາຮູ້ຈັກເຮົາດີ. ພຣະອົງຮັກເຮົາແຕ່ລະຄົນ ແລະ ຈະອວຍພອນເຮົາ ເມື່ອເຮົາສະແຫວງຫາ
ພຣະອົງຜ່ານທາງການອະທິຖານ ແລະ ພະຍາຍາມຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

ເຮົາເປັນສາສນາຈັກທີ່ຕັ້ງຢູ່ທົ່ວໂລກ. ສະມາຊິກກໍມີຢູ່ທົ່ວໂລກ. ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງເປັນພົນລະເມືອງທີ່ດີ
ໃນບ່ອນທີ່ເຮົາອາໄສຢູ່ ແລະ ເປັນເພື່ອນບ້ານທີ່ດີຢູ່ໃນຊຸມຊົນ, ເອ້ອມອອກໄປຫາຄົນຕ່າງສາສນາ ແລະ
ຄົນໃນສາສນາດຽວກັນກັບເຮົານຳອີກ. ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງເປັນຕົວຢ່າງຂອງຄົນຊື່ສັດ ແລະ ມີຄຸນນະທຳ
ບໍ່ວ່າເຮົາຈະໄປໃສ ແລະ ເຮັດຫຍັງກໍຕາມ.

ຂອບໃຈຫລາຍໆສຳລັບຄຳອະທິຖານຂອງທ່ານ, ອ້າຍເອ້ອຍນ້ອງ ທັງຫລາຍເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ
ເພື່ອເຈົ້າໜ້າທີ່ຂຶ້ນຜູ້ໃຫຍ່ທຸກຄົນ ຂອງສາສນາຈັກ. ພວກເຮົາມີຄວາມກະຕື່ນຢູ່ຢ່າງລົ້ນເຫລືອຕໍ່
ທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດ ເພື່ອໃຫ້ວຽກງານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດຳເນີນໄປໜ້າ.

ເມື່ອທ່ານເດີນທາງກັບໄປບ້ານ, ຂໍໃຫ້ທ່ານຈົ່ງກັບໄປດ້ວຍຄວາມປອດໄພ. ຂໍໃຫ້ພອນຈາກສະຫວັນຈົ່ງສູ່ທ່ານ
ແຕ່ລະຄົນດ້ວຍເທນ.

ບັດນີ້, ກ່ອນພວກເຮົາຈະຈາກໄປໃນມື້ນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ແລະ ຕໍ່ການເສຍສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງເພື່ອເຮົາ. ໃນສາມອາທິດຂ້າງໜ້າ, ຊາວຄິດສະຕຽນຕະຫຼອດທົ່ວໂລກ ຈະສະເຫລີມສະຫລອງວັນອິດສະເຕີ. ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າ ບໍ່ມີຄົນໃດສາມາດຂ້າໃຈຢ່າງເລິກຊຶ້ງເຖິງສິ່ງທີ່ ພຣະຄິດໄດ້ກະທຳໄປເພື່ອເຮົາຢູ່ໃນສ່ວນເຄັດເຊມານ ວ່າສຳຄັນຫລາຍຂະໜາດໃດ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມ ກະຕັນຍູຫລາຍໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ການເສຍສະລະຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງແທນເຮົາ.

ໃນຊ່ວງເວລາສຸດທ້າຍ, ພຣະອົງສາມາດໜັບໜືນໄປໄດ້. ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດ. ພຣະອົງໄດ້ຜ່ານຜ່າທຸກສິ່ງ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ຊ່ວຍທຸກຄົນໃຫ້ລອດ. ໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາມີຊີວິດຫຼັງຈາກ ຊ່ວງມະຕະນີ. ພຣະອົງໄດ້ໄຖ່ຖອນເອົາເຮົາຈາກການຕົກຂອງອາດາມ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ພຣະອົງຢ່າງເລິກຊຶ້ງ. ພຣະອົງໄດ້ສອນເຮົາໃຫ້ຮູ້ວິທີທີ່ຈະມີຊີວິດ, ໃຫ້ຮູ້ວິທີທີ່ຈະຕາຍ. ພຣະອົງໄດ້ນຳຄວາມລອດມາໃຫ້ເຮົາ.

ໃນສຸດທ້າຍນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແບ່ງປັນຖ້ອຍຄຳທີ່ປະທັບໃຈ ຊຶ່ງຂຽນໂດຍນາງເອມມະລີ ແຣນິສ ບັນລະຍາຍ ກ່ຽວກັບບຸນອິດສະເຕີວ່າ:

ຜ້າທີ່ຫຸ້ມຫໍ່ພຣະອົງວ່າງເປົາ.
ວາງຢູ່ປ່ອນນນ,
ໃໝ່, ຂາວ, ຫ້ງ ສະອາດ.
ປະຕູເປີດຢູ່.
ຝາປະຕູຖືກກາງອອກໄປ,
ແລະ ເຮົາເກືອບໄດ້ຍິນສຽງເຫລົ່າທູດຮ້ອງເພງສັນລະເສີນ
ຜ້າບໍ່ສາມາດຫຸ້ມຮັດພຣະອົງໄວ້.
ຝາປະຕູບໍ່ສາມາດຕັ້ນ.
ມີຄຳກ່າວອອກມາຈາກອຸບໂມງທີ່ເປົ່າແປນວ່າ,
“ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນີ້,”
ຜ້າທີ່ເຄີຍຫຸ້ມຫໍ່ພຣະອົງ ບັດນີ້ແປນເປົາ.
ວາງຢູ່ປ່ອນນນ
ໃໝ່, ຂາວ, ຫ້ງ ສະອາດ
ໂອ້, ອາເລລູຢາ, ມັນວ່າງເປົາ.¹

|v14
ຂໍພຣະເຈົ້າຈົ່ງອວຍພອນທ່ານ, ອ້າຍເອ້ອຍນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄິດ, ພຣະຜູ້ໄຖ່ຂອງເຮົາ, ອາແມນ.

အေပဲးခိးခိး

|v1

1. Emily Harris, “Empty Linen,” *New Era*, Apr. 2011, 49.